

Program

LJUBLJANSKI DRUŽINSKI LIST.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava: Kongresni trg 3/I.
Naročnina Din 6 — četrtletno. — Posamezna številka po 50 para. — Inserati se računajo po ceniku.

Poština plačana v gotovini.

Leto II.

Ljubljana, 14. januarja 1925.

Štev. 20.

Gledališča.

Drama:

Začetek ob 8. uri zvečer.

Sreda, 14. jan.: »Veronika Deseniška«. — D.
Četrtek, 15. januarja: »Magda«. — Red F.
Petek, 16. jan.: »Izgubljene duše«. — Red A.
Sobota, 17. januarja: »Stričkov sen«. — Premijera. — Izven.
Nedelja, 18. januarja: Ob 15. uri popoldne.
»Paglavka« — Ljudska predstava pri znižanih cenah. — Izven. — Ob 20. uri zvečer »Veronika Deseniška«. — Izven.

Opera:

Začetek ob pol 8. uri zvečer.

Sreda, 14. januarja: Zaprto.
Četrtek, 15. januarja: »Traviata«. — Na korist Udruženja gledaliških igralcev. — Gostuje g. Josip Rijavec. — Izven.
Petek, 16. januarja: »Rusalka«. — Red B.
Sobota, 17. januarja: »Rigoletto«. — Red C.
Nedelja, 18. januarja: Ob 15. uri popoldne »Netopir«. — Ljudska predstava pri znižanih cenah. — Izven.

Josip Rijavec v Traviati. V četrtek zvečer se poje v opernem gledališču v Ljubljani Verdijeva opera Traviata na korist Udruženja gledaliških igralcev.

Sentjakovski gledališki oder:

Sobota, 17. januarja: Drobline iz Pavlihove zapuščine.
Nedelja, 18. januarja: Drobline iz Pavlihove zapuščine.

Koncerta.

Pevski zbor Glasbene Matice v Ljubljani priredi v ponedeljek, 19. t. m., ob 8. uri zvečer v Unionski dvorani svoj prvi samostojni koncert v letošnji koncertni sezoni. Na tem svojem koncertu bo izvajal razne najnovejše slovenske zборе za moški, ženski in mešani zbor. Med njimi je Adamičeva »Napitnica«, 6 narodnih pesmi iz Košarjeve zbirke v Adamičevi harmonizaciji ter Adamičeve Belokranjske svatovske pesmi z basovskim solom, katerega poje operni pevec gospod Zupan. Dalje so na sporedu ženski a capella zbori Antona Lajovica (Žalostni, Castiljvi in Veseli koledniki) ter pet ženskih zborov s četveroročnim klavirskim spremljevanjem češkega skladatelja Suka. Dr. Širola je zastopan z mešanim zborom Zorja, morja zorja, Mokranjac pa z X. rukovetom Biljana platno beleše. — Vstopnice po navadnih koncertnih cenah v predprodaji v Matični knjigarni.

Sentjakovski orkester in pevski zbor priredita v petek, dne 16. t. m., ob 8. uri zvečer v Filharmonični dvorani koncert. Na sporedu je med drugim Bériotov koncert op. 104 za violino-solo s spremljevanjem orkestra ter par novejših Adamičevih zborovskih skladb, ki se deloma izvajajo prvič. Vstopnice se dobe v predprodaji v Matični knjigarni.

Ples.

Medicinski ples se vrši dne 12. februarja v veliki dvorani »Uniona«. Odbor.

Kinoprogrami.

14. januarja:
»Ljubljanski dvor«: Markiza Clermont.
»Elitni kino Matica«: Lucrezia Borgia.
»Ideal«: Lucy Doraine (Plamen strasti).
15. januarja:
»Ljubljanski dvor«:
»Elitni kino Matica«: Lucrezia Borgia.
»Ideal«: Možje, čuvajte se deklet.
16. januarja:
»Ljubljanski dvor«:
»Elitni kino Matica«: Lucrezia Borgia.
»Ideal«: Možje, čuvajte se deklet.

???

Ob osmih zjutraj se prebudim. Vrata se odpro, kavna konvica stopi v sobo ter nese na tasi mojo gospodinjjo. »Sakra, ali norim?« mi šine v glavo. Na mizi se jutranji časopis postavi pokonci, vendar pa se nenadoma sam zvije skupaj ter odleti v peč. »Kaj? Slaba poročila?« Primem se za glavo, štejem do deset in nazaj, bogami, saj sem normalen — vendar pa ne zdržim v postelji. Kaj takega se vendar ne more goditi v mojem stanovanju, saj plačam za luknjo z enim oknom 1000 dinarjev na mesec, postrežbo pa še posebej! Ne meneč se za gospodinjjo, ki je še vedno čepela na nočni omarici, in ne glede na to, da je kavna konva skakala po kuhinji, sem jo pobral na cesto.

Kaj mislite, da je bilo tu kaj drugače?

Bil je krasen dan. Solnce se je gorško smejalo na nebu — deca je v malih vozičkih peljala svoje dojilje in guvernante na sprehod, berači ob cesti so mimoidoče obdarovali z bankovci po 5 in 10 dinarjev. Prav srčkan pinčrl je peljal na vrvi svojega gospodarja z nagobčnikom, seveda je imel ž njim velike sitnosti, ker je mrcina postajala pred vsakim drevesom in vogalom ter neumorno telovadila sedaj z desno, sedaj z levo nogo. Ravno ko sem prekoratil ulico, vidim, da z nasprotni strani koraka vojaštvo z godbo. Na čelu saniteti in maroderji, za njimi moštvo, za tem pa — o bože mili — isker belec na kapetanu. Poslednji je skakljal sem in tja ter kopal s svojimi gumijastimi podpetniki po pesku. Povorko je zaključila godba. Trompete so pihale na trobentače, pozavne na pozavniste, veliki boben je pa tolkel po bobnarju tako grozovit »bum bum«, da je v bližini stoječi izvošček, vprežen v eleganten landauer, od strahu odletel na trotoar. Nejevoljno je stopilo staro fijakarsko kljuse iz voza ter poskusilo reveža dvigniti. S pomočjo drugih kljuset se je po dolgotrajnem riganju in hrzanju rešila akcija posrečila. Ves zbezan stopim lačen v restavracijo. Kolosalno vrvenje. Tu sedijo natakariji za mizo, strežejo jim stalni gostje. Po mnenju nekaterih v tej restavraciji ni bila še nikdar tako točna postrežba; vrhutega je pa dobil oni, ki je bil postrežen, ob odhodu plačano celo ceho in še napitino povrhu.

Ker se nisem upal prisesti k mizi, sem jo ubral naravnost v kuhinjo. Med potjo me nahruli velik volčjak, ki je nesel ravno nekoliko odrezkov ali kakor pravijo v Ljubljani — »abšnicelno« za svojega gospodarja, katerega je privezal v točilnici.

V kuhinji je vladal neznanski šum, vse je

Dante.

Človek in pesnik.

Največji film italijanske produkcije. Filmovano po prof. Valentino Soldani z glavnimi igralci Amleto Novelli in Diana Karenne ter Guido Maraffi s sodelovanjem senatorja prof. Isidora Del Lungo. Film vzbuja po celem svetu senzacijo in se bode v kratkem predvajal v kino »Ideal«.

bilo narobe. Kopica drva je ravno porinila pomivalko v ognjišče, velik mešalni stroj je s kuharico mešal guljaš — vse je protestiralo in vpilo. Po dolgem trudu dobim mal košček kruha na surovem maslu, seveda brez denarja.

Prišedši na ulico, pogledam na uro ter opazim, da je šele šest. Kako je to mogoče, saj sem vendar vstal ob osmih. Zagonetko rečim šele čez nekaj časa — ura je namreč šla nazaj. Medtem se polagoma spomnim, da moram vendar iti radi moje sobe k advokatu. Pozvonim pri dr. Dragiču. Žalibog sem pa imel smolo, njegov koncipijent mi šepetaje pove, da gospod doktor leži v otroški postelji in da ravno pričakujejo »veselega dogodka«. Gospa se pa nahaja na sodniji, kjer pred poroto zagovarja nekega dva-mesečnega dojenčka radi umora lastnega očeta. Grozno!

Pobrišem jo zopet na cesto. Tu srečam učitelje in profesorje s solarskimi torbicami, ki spoštljivo pozdravljajo svoje učence. Po ulici pridrvi avtomobil z gasilci (seveda s hladilnikom odzadaj). Prihajajo ravno iz predmestja, kjer so zažgali neko hišo. Pred uredništvom dnevnika »Ivis Leso« stoji nepregledna množica ljudi na glavah — berejo najnovejša poročila. Ker me rada boli glava, si jaz tega športa ne morem dovoliti, zato vzamem od bližnjega kolporterja en izvod, ki mi za to stisne v roko 2 dinarja. Gledam, berem ter se po precejšnji muki zrajtam to-

Iko, da se mora vse brati nazaj, ali bolje rečeno, po judovsko. Med najnovejšimi poročili opazim, da se bodo dijete za volilce zvišale. Ministrstvo za promet je izdalo ukaz, da naj bo solnčni vzhod zvečer, zahod pa obratno. — Temu sledijo daljše polemike med »Ivis Leso« in »Tojidi«. Med inserati ugledam ogromne oglase, kjer naznanjajo banke, da bodo obrestno mero za dolžnike zvišale na 40%, to se pravi, da bodo one izplačevale te obresti! Med razpisanimi službami opazim, da se išče več zaviračev za vodljive zrakoplove, nekaj mornarjev za gorsko marnarico, pet aeronavtov za rudokope, petdeset monterjev za navijanje žice pri brezžičnih telefonih itd., itd. — Ne vem, kako dolgo bi še bulil v časopis, ako bi me ne

zmotil močan sunek v hrbet. Pred menoj stoji možakar z ženskim klobukom na glavi, manšetami na nogah in kravato na trebuhu. Zakliče: »Stara sablja, ali me ne poznaš?«

Jaz brskam po možganih ter se nenadoma spomnim na svojega sošolca pred 35 leti. Ta možakar je študiral jako temeljito ter absolviral v 10 letih drugi razred osnovne šole. »Oh, Bučnik, ti — zdravo, kaj pa ti?« ga vprašam.

»Bogme, ločila sva se v drugem razredu. Ko sem izstopil iz šole, sem bil pastir do 30. leta. Pri neki priliki me je butnil kozel v 40 m globok prepad, kar je imelo za posledico, da sem si razbil glavo. V bolnici so me rešili na ta način, da so mi odvzeli prav vse možgane. Vidiš, in ravno to je bila sreča v nesreči — odkar ni več te Jugoslavije, sem namreč — minister za prosveto — —« Meni se zavrti v glavi, kot svetovni rekordni tekač razkoračim svoje suhe krake ter letim — letim. Varno zavetje mi da šele Studenec, ker edino tam so živeli še zadnji preostanki nekoliko pametnih ljudi. Škec.

ON (oprezno, kar se le da): V zgodovini, v šoli je bila njena slika... Pa...

ONA (prezirljivo): Dovolj! (Naredi gesto, ki je lastna gospej Šaričevi, in vstane): Pojdi..!

Gresta k vhodu na balkon in se rijeta med dejanjem do svojih sedežev. Čujejo se polglasni vzkliki: »Poba«, »Smrklja« in podobne krilatice, izgovorjene na njuno addresso. — Oba sedeta in on išče njene roke.

ONA (misli): Marija Stuart... Ali naj mu odpustim? Jaz pa sem ljubila Sobieskega.

Ah, imel je tako krasne kodraste lase... ON (misli): Ne mara me! Prokleta Stuart! Glavo bi si dal odrezati... (Ne dokonča še svoje misli, ko zleze iz pogrezala na odru rabelj z glavo Johanaana in jo servira na zlatem krožniku razkačeni Salomi.) ONA (se skloni k njemu): Glej, strašno... glava...

ON (igra junaka): Ni! Reci besedo, pa si dam odrezati glavo.

GLAS IZ PUBLIKE: Psst! —

ONA (se privije k njemu, kajti njej ugaja njegova možgost): Ti!

ON (ve: sedaj ali nikoli! Se skloni, ko da si hoče obrisati nos in ji poljubi roko).

ONA (trepeče kot Saloma. — Med njima je samo majhna razlika. — Nato: Luč v publiko).

Strašil.

Ali ga ne poznate gospoda Strašila? Korenjak je, prištevava se k težji kategoriji čez 72. Čez pas meri slučajno več kot čez prsi. Hodi ponosno, z dvignjeno glavo, ker mu špehek ne dopušča drugačnega ponašanja. Gleda mrzlo, kot se za uradno osebo spodobiti, ter privzdigne včasih desno roko kvišku ter jo nenadoma spusti, kot da bi se vežbal v vajah s penderkom. Pazi na red pred glavno pošto ter dirigira vozilom smer. Ako pokaže isto včasih šele za avtomobilom, ga prav nič ne moti, ker uradna dolžnost predpisuje izvršitev, toda čas rešitve ni nikomur predpisan, ker velja pri nas izrek, da ima vremena.

Največji rešpekt imajo mali poredneži, ker trganje plakatov na najožji promenadi pred s tako grdogledim gospodom ni karsibodi. Nasprotno pa je z veselimi bratci. Ko bi ne bil tako navezan na predpise, gotovo bi jih pospremil za kako urico v bližnji bar ali pa še raje v Unionovo klet.

Male prestopke v svoji dobrosrčnosti rad spregleda. Prijazen opomin: »Gospodje, začinite šele v Frančiškanski ulici, ker tukaj bi vas moral povprašati po imenih,« ima skoro brez izjeme dober uspeh.

»Dobrota je sirota,« ta izrek ni ostal brez posledic tudi pri našem mrkogledem strašnem Strašilu. Bridko se mi je pritoževal čez poznato ljubljansko barabco Potegavčkovega Pepeta, ki je bil že večkrat vabljen k gospodom na Bleiweisovi cesti, pa neče nikoli imeti toliko časa, da bi se odzval. Vsa uradna ljubljanska očesa so dobila nalogo, da g. Potegavčka osebno povabijo ter poskrbijo za varen dohod v hišo pravice.

Mrko oko gospoda Strašila se je zapčilo v nesrečno žrtev, ko je ravno srebalo nunsko juhico. Obstal je kot hipnotiziran ter se ni ganil, dokler mu naš Strašil ni krepko segel v zapestje. Radi sigurnosti mu je pest zavil navzdol in proti hrbtu, tako da se je dragi Potegavček moral umikati vedno naprej. Udano v voljo božjo caplja v poznati smeri, ko mu udari v nos duh sveže pečenih žemljic. »Preljubi gospod stražnik! Imejte usmiljenje z lačnim revčkom ter mi dovolite, da si kupim dve žemljici. Saj ako malo počakate, ne boste v službi ničesar zamudili, storili pa bodete vseeno človekoljubno delo!«

Ni zastoj apeliral na dobro srce. Smel je vstopiti in krepki Strašil je budno pazil s penderkom, da ga takoj pobije, kakor hitro bi mu hotel uiti pri izhodu. Roka mu je že skoro otrpnila, pa Potegavčka še vedno ni bilo. Ako lisica neče iz brloga, mora pes ponjo, si misli redar Strašil ter stopi v pro-

Snežno belo perilo

brez truda in ceno

se doseže s

pralni
praškom

Pozor, pekarji!

DIASLAD in SLADNO MOKO

(maltorin) najboljše sredstvo za pecivo ter 25% cenejše od konkurence nudi

Tovarna diasad in slada
M. Zalokard. z o. z., Ljubljana-Vič

Zalogo pohištva

sem preselil iz Komenskega ulice 23 v novi lokal
Karlovska cesta šte. 22
poleg moje delavnice.

Postrežba cenj. odjemalcev bo sedaj mnogo lažja
in ugodnejša. — Prav posebno priporočam
spalnice, jedilnice in kuhinjske opreme
Josip Andlovic, Ljubljana
strojno mizarstvo.

Najcenejši nakup

potrebščin za čevljarje, krojače in šivilje,
nogavice, toaletno blago, kravate, rokavice,
srajce,

JOSIP PETELINC, Ljubljana,
za Prešernovim spomenikom ob Ljubljanici.

Pravo
SCHICHT-ovo

milo z

zn. mko „JELFN“

je že 60 let znano kot najboljša
in najizdatnejša od vseh vrst pralnega
mila.

Ost.

SALOMA.

(Dialog v dramskem gledališču.)

V stranskem bufeju na desni strani. Dejanje se je že pričelo. A mlad parček sedi še vedno v intimnem kotičku. Na koridorju je temno.

ON (je star sedemnajst let in govori pritaženo, da bi ga ne slišal portir, ki ni daleč): Reci, da me ljubiš!

ONA (je stara petnajst let, jako srčkano dekle, tip onih, kot jih ljubijo pogosto stari gospodje): Ljubim te!

ON (zelo ognjevito): Sem tvoja prva ljubezen?

ONA (mehko in sanjavo z zaprtimi očmi, kot se bere to v romanih): Prva!

ON (možato): Priseži!

ONA (dvigne roko k prisegi): Prisegam!

ON (sluti instinktivno, da bi se moralo zdaj nekaj zgoditi, da bi jo moral objeti, kot je to videl na odru — a nima korajže. Za to zgrabi stol in se ga trdno oprime): Ti! Pavza.

ONA (po pavzi, z polodprtimi očmi): Me ljubiš?

ON: Zakaj vprašuješ?

ONA: In sem jaz tvoja prva ljubezen?

ON (hoče reči po fantovsko »prmejduš«, a se pravočasno domisli, da to ne gre): Častna beseda!

ONA (zelo resno): Res?

ON (molči in sprašuje svojo vest).

ONA (s poudarkom): Res??

ON (molči).

ONA: No?

ON (počasi, s poudarkom): Ljubil sem Marijo Stuart..!

ONA (z vzdihom): Marijo Stuart.

KINO IDEAL

Samo še sredo, zadnji dan

Lucy Doraine

v pretresljivi salonski
moderni drami

Plamen strasti

Od četrta 15. t. m. naprej
velika komedija, polna
zabave in smeha

Možje, čuvajte se deklet!

ali

„Iznenadenje v ločitvi zakona“.

V glavni vlogi
LEONIJA LAPORTE in
LYA MIARI.

Izborna komedija,
polna zabavnih
prizorov.

dajalno. Potegavčka nema. »Gospod mojster, ali ni kupil tak in tak potepaček pri vas dve žemljici?«

»O seveda, že pred tričetrt ure, toda odšel je pri stranskih vratih.«

Da zakrije svojo blamažo, pripomni redar uradno: »Izvil je po predpisu. Hvala lepa!« ter jo mahne zopet proti pošti. Sreča mu je mila. Potegavček mu priteče takorekoč v naročje. Ni se mogel več izviti iz zapestja, toda opravičba je že tu. »Oh, nesreča na nesrečo, gospod stražnik. Nisem imel slabega namena, toda komaj imam žemlji pred seboj in dajem čez mizo denar, mi nek fantalin potegne žemlji in zbeži skozi zadnja vrata. Moral sem za njim. Iskal sem vas tedaj, da mi pomagate do pravice in sreča mi je mila!« Debelo ga gleda Stražil, toda skoraj mu je verjel ter bi šel celo loviti uzmoviča, ako bi mu špehek ne nagajal. Tako pa se je raje držal tiča, ki ga je imel, in hajd na pot.

»Kak revež sem, spehan, preganjan in lačen, strašno lačen. Bog vam poplačaj vašo dobroto. Dobro se vam bo godilo pri ljubem Bogu, toda še bolj bi vas upošteval, ako bi mi vseeno pomogli do žemljic. Saj ne zahtevam, da lovite uzmoviča, temveč dovolite mi, da si žemljice vsaj kupim,« prosjači Potegavček.

Stražil malo pomisli ter dovoli. Hitro se je postavil v prežo, toda ne pri sprednjih, temveč pri stranskih vratih. Čaka, toda zopet z istim uspehom kot preje, samo da je odšel Potegavček pri sprednjih vratih.

»Tretjič me ne boš,« se zapriseže sam pri sebi ter se postavi drugi dan v prežo naravnost za nunska vrata. Tiček je bil kmalu v pasti in tudi na potu. Izgovor je imel še lepši. Žemlje je kupil ter izstopil tam, kjer je vstopil, toda gospod stražnik ni bil na mestu, vsled česar je moral on njega iskati. Kje si

kino Ljubljanski dvor TELEFON 730

Pripravlja se
veliki razkošni egiptovski
film

ORIJENT

V glavnih vlogah:

HARRY LIEDTKE
MARIJA JAKOBINI

Kolosalni uspeh v Berlinu.
Največji film sezije v Londonu.
Najkrasnejša oprema.
Najzanimivejša vsebina!
Igralni dnevi se bodo pravočasno naznanili.

Danes 14. t. m. zadnjikrat

MARKIZA CLERMONT

Igrokaz v 5 dejanjih s predjgro.

V glavni vlogi Grit Haid, Ludwig Nerz, Kurt Lessen, Hans Marschall.
Režija: Hans Homma.

Predstave: ob delavnikih ob 4., ½6., ½8. in 9. uri; ob nedeljah ob ½11., 3., ½5., 6., ½8. in 9. uri.

Predprodaja vstopnic od 10. do 12. in od 2. ure naprej.

Pri večernih predstavah sodeluje najboljši orkester v Ljubljani.

Senzacija za Ljubljano! Senzacija za Ljubljano!

MONUMENTALNI
VELEFILM

LUCREZIA BORGIA

V glavnih vlogah:

Albert Bassermann
Paul Wegener
Conradt Veidt
Liane Haid
Anitta Berber

Predstave ob ½4., 5., 7. in ½9.
Neskrajšani orkester pri vseh predstavah.

ELITNI KINO MATICA

Telefon 124 Telefon 124

Blagajna odprta od 10 do ½1.
in od ½3. naprej.

je mogel misliti, da ga bo iskal pri stranskih vratih, ko sta se pa zmenila za glavni vhod. Stražil mu res ni mogel ničesar očitati ter mu žemljici tudi danes ni mogel odreči, toda pogruntal jo je.

»Falot, danes me ne boš. Pokažem ti, kaj se pravi uhajati pri nasprotnih vratih! Denarje sem: Po žemlje grem v prodajalno sam, ti pa da se mi ne ganeš z mesta!«

Šaljivi kotichek.

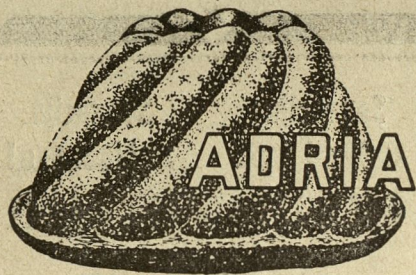
Moderna umetnost.

Gospod (v ateljeju): »Imenitna slika! Kaj pada: Pleten panj s čebelami!«
Slikar: »Ne! Dama s pegami!«

Oglas.

Sprejme se več telefonistk. Dame z velikimi ušesi imajo prednost.

Prašek za pecivo

Originalne
emajlirane

Lutz-ove peči

dobavlja v
vsakovrstnih iz-
vedbah

Tvornica
emajliranih
peči „LUTZ“
delniška družba
Ljubljana-Šiška

Ustvaritev človeka je božja iznajdba. Za-
libog je pa pozabil pustiti zadevo patenti-
rati — sedaj ga pa lahko vsak butec po-
snela.

Iz zlatih časov.

Služkinja: »Gospod doktor! sosedovi pro-
sijo, da bi prišli takoj k njim!« Zdravnik:
»Ali se tako mudi?« Služkinja: »Seveda,
mali Pepček je pojedel edini cekin, ki so ga
imeli in to ravno v zadnji uri, v kateri pla-
čajo lahko še stanarino.«

Ribničan v mestu.

Potujoč Ribničan prenoči v nekem hotelu
z nameom, da se drugo jutro zgodaj od-
pelje. Dobil je spalnico poleg nekega za-
morca ki je še dalj časa nameraval ostati
v mestu. Ribničan se je mlademu natakarku
zameril, ker mu ni dal nič napitnine. Zato
ga natakarkček ponoči po obrazu in rokah
namaže s črno kremo za čevlje. Zjutraj so
ga ob določenem času poklicali. Ribničan se
obleče ter neumit odhiti na kolodvor. Bla-
gajničarka se čudi, kako da zamorec tako
po ribniško zavija. Sedaj šele sprevidi Rib-
ničan, da je črn in reče: »O, glej ga vraga!
Zamorca so poklicali mesto mene!« Mirno
se vrne v hotel in spi dalje.

Klepetavi Matevžek.

Obisk: »Kam pa ste dali klavir?«
Matevžek: »Odposlan je po pošti!«
Obisk: »Kaj? Klavir po pošti?«
Matevžek: »Kako pa drugače; saj je ven-
dar mož, ki je prišel ponj, nalepil na njega
znamko!«

Iz šole.

Profesor zemljepisja zastavi dijaku, sto-
ječemu pred zemljevidom, zavito vprašanje.
Dijak stoji zamišljen in čaka pomoči iz klopi.
Kar mu nek porednež zašepče: »Reci mu,
da je osel!«

Profesor ga ne razume in pravi: »Pustite
ga, bo že sam prišel na to!«

Ni prijatelj prevelikega zbijanja cen.

V trgovino gospoda Veitelsteina pride Aron
Abeles, da si kupi površnik.

»Gospod Veitelstein, za praznike bi po-
treboval fin površnik — pokažite mi, kar
imate — toda opozarjam vas že v naprej, da
se ne dogovarjam rad glede cen, vsled česar
mi določite kulantno fiksno ceno, pa bova
napravila kupčijo.«

Takoj prvi površnik mu pristoja in bi ga
kupil. »Kaj stane površnik, g. Veitelstein?«
»Gospod Abelesleben, kaj naj vam rečem?
Ne bom zahteval od vas 4000 dinarjev, ne
3500 dinarjev, ne 3000 dinarjev, ne 2500 di-
narjev, za 2000 dinarjev vam prepustim ta
fini površnik.«

»Gospod Veitelstein, ne bom vam dal
2000 dinarjev, ne 1500 dinarjev, ne 1000 di-
narjev — 500 dinarjev vam dam za po-
vršnik!«

»Kobilček! Zavij površnik za gospoda
Abeleslebna!«

Zdravnik pripoveduje v družbi intere-
santne slučaje iz svoje prakse. Med drugim
zatrjuje, da se slučaji »zagledanja«, o kate-
rem se med ljudstvom toliko govori, res do-
gajajo.

Zdravil je tik pred porodom neko gospo,
ki je brala roman »Trije mušketirji«, nakar
je dobila trojčke.

V tem trenutku skoči bankir Spicer po-
konce in prestrašen zakliče:

»Bog mi pomagaj, moram hitro domu,
moja žena čita ravno sedaj »Ali baba in štiri-
deset razbojnikov!«

STARA TOVARNA NOGAVIC IN PLETENIN

M. FRANZL & SINOVI

Lasnik: Feliks Franzl - Ljubljana, Privoz št. 10

Poštni predal 44

Telefon št. 425

USTANOVLJENA LETA 1888

DR. OETKER-JEV

VANILIN SLADKOR

Svetla glava   Dobi se povsod ali pa
v tovarni **JOS. REICH - MARIBOR**

Mihael PETERNEL

Ljubljana, Gosposvetska c. 87
Izdeluje vsakovrstne, osobito
lukusne čevlje

Ideal Erika

Vsak kupec referenca!

THE REX CO.
Ljubljana,
Gradišče 10.

Snaženje okenj in stanovanj

VIKTOR TRAPEČAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 3.
TOČNA STROKOVNA IZVEDBA!

IV. RAVNIHAR

urar Ljubljana urar
Sv. Petra cesta štev. 44.

Specijalna lastna delavnica za
precizna popravila ur in vsa v
mojo stroko spadajoča dela.

Stara obleka

postane nova
ako jo izročite v kemično bar-
vanje in čiščenje **TOVARNI**

JOS. REICH - LJUBLJANA

Poljanski nasip 4-6. Telefon 272
Podružnica: Selenburgova ulica 3

Barva vsako blago, ke-
mično čisti, pere in lika

Najboljši šivalni stroj je edino le

JOSIP PETELINC-a

znamka

GRITZNER IN ADLER

za rodbino, obrt in industrijo
LJUBLJANA blizu Prešernovega
spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. **VEČLETNA GARANCIJA.**
Delavnica za popravila. Na veliko in malo. Tel. 913.

A D R I A

Priporočamo
vsem cenj. gospodinjam:

Ječmenovo ljudsko kavo

Dvojno sladno
= rženo „Meta“ kavo =

Dvojno sladno
ječmenovo „Sidro“ kavo

! Zahtevajte povsod !

IV BRUNČIČ & REBERNIK

Ljubljana, K. Kolnikova ul.

izvršujeta vsa plesarska in ličarska
dela. — Točno in po zmernih cenah